

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

5. dubna 2014

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 331/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti paděláním (program „Pericles 2020“) a kterým se zrušují rozhodnutí Rady 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES a 2006/850/ES 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 332/2014 ze dne 11. března 2014 o některých postupech pro používání Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé 10
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 333/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 443/2009 za účelem vymezení způsobů, jak dosáhnout cíle snížení emisí CO₂ z nových osobních automobilů do roku 2020 15
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 334/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se mění nařízení (EU) č. 528/2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání, pokud jde o určité podmínky přístupu na trh ⁽¹⁾ 22
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 335/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 o Evropském rybářském fondu, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení v souvislosti s některými členskými státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi 33

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 331/2014

ze dne 11. března 2014,

kterým se zřizuje program výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program „Pericles 2020“) a kterým se zrušují rozhodnutí Rady 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES a 2006/850/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 133 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie a členské státy si vytýčily cíl přijmout opatření nezbytná k používání eura jako jednotné měny. Tato opatření zahrnují rovněž ochranu eura proti padělání a souvisejícím podvodům, což zvyšuje účinnost hospodářství Unie a zajišťuje udržitelnost veřejných financí.
- (2) Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ⁽³⁾ umožňuje výměnu informací, spolupráci a vzájemnou pomoc tím, že zavádí harmonizovaný rámec pro ochranu eura. Aby byla ochrana eura zajištěna na rovnocenné úrovni v celé Unii, byly účinky uvedeného nařízení rozšířeny nařízením Rady (ES) č. 1339/2001 ⁽⁴⁾ na členské státy, které nepřijaly euro jako jednotnou měnu.
- (3) Akce na podporu výměny informací a pracovníků, technické a vědecké pomoci a specializovaného odborného vzdělávání významně pomáhají chránit jednotnou měnu Unie proti padělání a souvisejícím podvodům, a tak dosáhnout v celé Unii vysoké a rovnocenné ochrany a ukázat, že je Unie schopna postavit se závažné organizované trestné činnosti.
- (4) Program za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) přispívá ke zvyšování povědomí občanů Unie a ke zlepšení ochrany eura, především soustavným šířením výsledků akcí podporovaných v rámci uvedeného programu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 137, 12.5.2012, s. 7.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. prosince 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. března 2014.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 6).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1339/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání, na členské státy, které nepřijaly euro jako jednotnou měnu (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 11).

- (5) Minulá podpora těchto akcí prostřednictvím rozhodnutí Rady 2001/923/ES ⁽¹⁾ a 2001/924/ES ⁽²⁾, následně změněných, rozšířených a prodloužených rozhodnutími Rady 2006/75/ES ⁽³⁾, 2006/76/ES ⁽⁴⁾, 2006/849/ES ⁽⁵⁾ a 2006/850/ES ⁽⁶⁾, umožnila zlepšit akce Unie a členských států v oblasti ochrany eura proti padělání. Cílů programu Pericles pro období 2002–2006 i období 2007–2013 bylo úspěšně dosaženo.
- (6) Ve svém posouzení dopadů provedeném v roce 2011 s cílem vyhodnotit, zda by měl být program Pericles zachován, dospěla Komise k závěru, že by měl být program Pericles obnoven s tím, že je nutné zkvalitnit cíle a metodiku.
- (7) Doporučení obsažené v posouzení dopadu uvádělo, že by měly pokračovat a být dále rozvíjeny akce na úrovni Unie a členských států v oblasti ochrany eura proti padělání, s přihlédnutím k novým problémům v souvislosti s rozpočtovými omezeními. V rámci nového programu Pericles 2020 mohou návrhy předložené zúčastněnými členskými státy zahrnovat účastníky ze třetích zemí, je-li jejich účast pro ochranu eura důležitá.
- (8) Mělo by být zajištěno, aby byl program Pericles 2020 v souladu s jinými relevantními programy a akcemi. Komise by proto pro účely provádění programu Pericles 2020 měla ve výboru uvedeném v nařízení (ES) č. 1338/2001 s ohledem na vyhodnocení potřeby ochrany eura uskutečnit veškeré potřebné konzultace s hlavními dotčenými stranami (zejména příslušnými vnitrostátními orgány určenými členskými státy, Evropskou centrální bankou a Europlem), zejména pokud jde o výměny, pomoc a odborné vzdělávání.
- (9) Program Pericles 2020 by měl být prováděn zcela v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽⁷⁾. V souladu s uvedeným nařízením nesmí být grant udělen výhradně za účelem nákupu zařízení. Grant je finanční příspěvek na akce určené na podporu dosažení některého politického cíle Unie.
- (10) Význam eura jako světové měny si žádá náležitou úroveň ochrany v mezinárodním měřítku, které lze dosáhnout poskytnutím finančních prostředků na nákup zařízení, jež budou využívat orgány třetích zemí při vyšetřování případů spojených s paděláním eura.
- (11) Hodnocení programu Pericles provedené se zúčastněnými stranami prokazuje přidanou hodnotu tohoto programu, pokud jde o vysokou úroveň spolupráce mezi členskými státy a se třetími zeměmi, jakož i doplňkovost s akcemi uskutečňovanými na vnitrostátní úrovni, což má za následek vyšší účinnost. Pokračování programu Pericles na úrovni Unie podle očekávání významně přispěje k zachování a dalšímu zdokonalení vysoké úrovně ochrany eura spojené s prohloubením přeshraniční spolupráce, výměny a pomoci. V porovnání s možnými individuálními vnitrostátními iniciativami bude současně dosaženo celkových úspor díky společně organizovaným akcím a zadávání veřejných zakázek.
- (12) Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě předložit nezávislou zprávu o hodnocení provádění programu Pericles 2020 v polovině období a závěrečnou zprávu o dosažení jeho cílů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2001/923/ES ze dne 17. prosince 2001 o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 339, 21.12.2001, s. 50).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2001/924/ES ze dne 17. prosince 2001, kterým se rozšiřuje působnost rozhodnutí o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) na členské státy, které nepřijaly euro jako jednotnou měnu (Úř. věst. L 339, 21.12.2001, s. 55).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2006/75/ES ze dne 30. ledna 2006, kterým se mění a prodlužuje rozhodnutí 2001/923/ES o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 36, 8.2.2006, s. 40).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2006/76/ES ze dne 30. ledna 2006, kterým se rozšiřuje použitelnost rozhodnutí 2006/75/ES, kterým se mění a prodlužuje rozhodnutí 2001/923/ES o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles), na nezúčastněné členské státy (Úř. věst. L 36, 8.2.2006, s. 42).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2006/849/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterým se mění a prodlužuje rozhodnutí 2001/923/ES o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 330, 28.11.2006, s. 28).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2006/850/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterým se rozšiřuje použitelnost rozhodnutí 2006/849/ES, kterým se mění a prodlužuje rozhodnutí 2001/923/ES o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles), na nezúčastněné členské státy (Úř. věst. L 330, 28.11.2006, s. 30).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (13) Toto nařízení je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality. Program Pericles 2020 by měl usnadňovat spolupráci mezi členskými státy a mezi Komisí a členskými státy za účelem ochrany eura proti padělání, aniž by zasahoval do povinností členských států, a využívá zdroje účinněji, než by bylo možno dosáhnout na vnitrostátní úrovni. Opatření na úrovni Unie je nezbytné a odůvodněné, jelikož členským státům jednoznačně pomáhá při společné ochraně eura a podporuje využívání společných struktur Unie ke zvýšení spolupráce a výměny informací mezi příslušnými orgány.
- (14) Program Pericles 2020 by měl trvat sedm let, aby byla jeho doba trvání sladěna s dobou trvání víceletého finančního rámce stanovenou v nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (15) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení programu Pericles 2020 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Komise by měla přijmout roční pracovní programy, které stanoví priority, rozdělení rozpočtu a hodnotící kritéria pro udělování grantů na akce. Komise by měla projednat s členskými státy uplatňování tohoto nařízení ve výboru uvedeném v nařízení (ES) č. 1338/2001. Součástí ročního pracovního programu by měly být mimořádné a řádně odůvodněné případy, kdy je nutné zvýšit spolufinancování, aby byly členské státy ekonomicky flexibilnější, a mohly tedy uspokojivě uskutečnit a dokončit projekty na ochranu a zabezpečení eura.
- (16) Toto nařízení stanoví finanční krytí na celou dobu trvání programu Pericles 2020, které představuje pro Evropský parlament a Radu hlavní referenční částku při ročním rozpočtovém procesu ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení ⁽²⁾.
- (17) Za účelem vymezení stupně flexibility při rozdělení finančních prostředků by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změnu orientačního rozdělení těchto finančních prostředků. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (18) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí.
- (19) Rozhodnutí 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES a 2006/850/ES by měla být zrušena. Měla by být stanovena přechodná opatření, která umožní splnění finančních závazků souvisejících s akcemi prováděnými podle uvedených rozhodnutí.
- (20) Je vhodné zajistit hladký přechod bez přerušení mezi programem Pericles a programem Pericles 2020 a je vhodné sjednotit trvání programu Pericles 2020 s dobou použitelnosti nařízení (EU, Euratom) č. 1311/2013. Proto by se měl program Pericles 2020 použít od 1. ledna 2014,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Zřizuje se víceletý akční program Pericles 2020 na podporu akcí k ochraně a zabezpečení eura proti padělání a souvisejícím podvodům (dále jen „program“) na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1311/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1.

Článek 2

Přidaná hodnota

Program aktivně přispívá a vede k užší nadnárodní spolupráci při ochraně eura v Unii a mimo ni a s obchodními partnery Unie, přičemž se také zaměřuje na členské státy nebo třetí země, které podle zpráv vydaných příslušnými orgány vykazují nejvyšší míru padělání eura. Tato spolupráce přispívá k vyšší účinnosti ochrany eura prostřednictvím výměny osvědčených postupů, společných norem a společného specializovaného odborného vzdělávání.

Článek 3

Obecný cíl

Obecným cílem programu je bránit padělání měny a souvisejícím podvodům a bojovat proti nim, zvyšovat tak konkurenceschopnost hospodářství Unie a zajišťovat udržitelnost veřejných financí.

Článek 4

Specifický cíl

Specifickým cílem programu je chránit eurobankovky a euromince proti padělání a souvisejícím podvodům podporou a doplněním opatření přijatých členskými státy a poskytováním pomoci příslušným vnitrostátním orgánům a orgánům Unie v jejich úsilí o rozvíjení úzké a pravidelné spolupráce a výměny osvědčených postupů mezi sebou, s Komisí a tam, kde je to vhodné, se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi.

Tento cíl se měří mimo jiné účinností opatření přijatých finančními, technickými, donucovacími a soudními orgány, a to prostřednictvím počtu odhalených padělků, zlikvidovaných padělatelských dílen, zatčených osob a uložených sankcí.

Článek 5

Subjekty způsobilé pro financování

Pro financování na základě programu jsou způsobilé příslušné vnitrostátní orgány, jak jsou vymezeny v čl. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 1338/2001.

Článek 6

Účast na programu

1. Zúčastněnými zeměmi jsou členské státy, které přijaly euro jako jednotnou měnu.
2. Návrhy předložené členskými státy uvedenými v odstavci 1 mohou zahrnovat účastníky ze třetích zemí, je-li to důležité pro naplnění obecného cíle stanoveného v článku 3 a specifického cíle stanoveného v článku 4.

Článek 7

Cílové skupiny a společné akce

1. Program se zaměří na účast těchto skupin:
 - a) pracovníků orgánů zabývajících se odhalováním padělků a bojem proti nim, zejména policie a finanční správy v závislosti na jejich konkrétních funkcích na vnitrostátní úrovni;
 - b) pracovníků zpravodajských služeb;
 - c) představitelů národních centrálních bank, mincoven, obchodních bank a jiných finančních zprostředkovatelů, zejména pokud jde o povinnosti finančních institucí;
 - d) soudních úředníků, právníků a soudců specializujících se na tuto oblast;
 - e) jakýchkoli dalších skupin dotčených odborníků, jakými jsou obchodní a průmyslové komory nebo obdobné organizace schopné zajistit přístup k malým a středním podnikům, maloobchodníkům a společnostem pro přepravu hotovosti.

2. Akce na základě programu mohou být organizovány společně Komisí a ostatními partnery s příslušnými odbornými znalostmi, jako jsou:

- a) národní centrální banky a Evropská centrální banka (ECB);
- b) národní analytická střediska a národní mincovní analytická střediska;
- c) Evropské technické a vědecké středisko (ETVS) a mincovny;
- d) Europol, Eurojust a Interpol;
- e) národní ústředny pro potírání penězokazectví uvedené v článku 12 Mezinárodní úmluvy o potírání penězokazectví podepsané v Ženevě dne 20. dubna 1929 ⁽¹⁾ a jiné subjekty, které se specializují na prevenci, odhalování a vymáhání dodržování práva v oblasti padělání měny;
- f) specializované subjekty zabývající se kopírovacími a certifikačními technologiemi, tiskaři a rytci;
- g) jiné subjekty než uvedené v písmenech a) až f) mající zvláštní odborné znalosti, případně včetně subjektů ze třetích zemí, a zejména přístupujících a kandidátských zemí, a
- h) soukromé subjekty, které získaly a prokázaly technické znalosti, a týmy specializující se na odhalování padělaných bankovek a mincí.

Článek 8

Způsobilé akce

1. Program přihlíží k nadnárodním a multidisciplinárním aspektům boje proti padělání měny a podporuje osvědčené postupy, které jsou přizpůsobeny zvláštní situaci jednotlivých členských států.

2. Program poskytuje za podmínek, které jsou stanoveny v ročních pracovních programech uvedených v článku 11, finanční podporu pro tyto akce:

a) výměnu a šíření informací, zejména prostřednictvím organizování workshopů, schůzek a seminářů, včetně odborné přípravy, cílené odborné praxe a výměn pracovníků příslušných vnitrostátních orgánů a obdobných akcí. Výměna informací se mimo jiné zaměří na:

- metodiku sledování a analýzy ekonomického a finančního dopadu padělání měny,
- provoz databází a systémů včasného varování,
- využívání nástrojů k rozpoznání padělků s počítačovou podporou,
- metody zjišťování a vyšetřování,
- vědeckou pomoc, zejména vědecké databáze a sledování technologií/nového vývoje;
- ochranu eura mimo Unii,
- výzkumné činnosti,
- poskytování zvláštních operativních odborných znalostí;

b) technickou, vědeckou a operativní podporu, která se v rámci programu jeví jako nezbytná, zahrnující zejména:

- všechna vhodná opatření, která na úrovni Unie zakládají výukové nástroje, jako je sborník právních předpisů Unie, informační věstníky, praktické příručky, jazykové a výkladové slovníky, databáze, zejména v oblasti vědecké pomoci nebo sledování technologií, nebo podpůrných počítačových aplikací, jako je programové vybavení,
- příslušné studie v multidisciplinárním a nadnárodním měřítku,
- rozvoj technických nástrojů a metod k podpoře rozpoznávání padělků na úrovni Unie,
- finanční podporu pro spolupráci na činnostech, do nichž se zapojí nejméně dva státy, pokud tuto podpora nelze poskytnout z jiných programů evropských orgánů a institucí;

⁽¹⁾ Sbírka smluv Společnosti národů č. 2623 (1931), s. 372.

- c) granty na financování nákupu zařízení používaného specializovanými orgány pro boj proti padělání měny při ochraně eura proti padělání, v souladu s čl. 10 odst. 3.

KAPITOLA II

FINANČNÍ RÁMEC

Článek 9

Finanční krytí

1. Finanční krytí na provádění programu v období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 činí 7 344 000 EUR (v běžných cenách).
2. V rámci finančního krytí programu jsou částky přidělovány na způsobilé akce uvedené v čl. 8 odst. 2 v souladu s orientačním rozdělením finančních prostředků stanoveným v příloze.

Komise se od uvedeného orientačního rozdělení finančních prostředků nesmí odchýlit o více než 10 %. Ukáže-li se jako nezbytné tuto hranici překročit, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14, kterými se mění orientační rozdělení finančních prostředků stanovené v příloze.

3. Roční rozpočtové prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

Článek 10

Formy finanční podpory a spolufinancování

1. Komise program provádí v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. Finanční podpora poskytovaná v rámci programu na způsobilé akce uvedené v čl. 8 odst. 2 má podobu:
 - a) grantů, nebo
 - b) veřejných zakázek.
3. Nákup vybavení nesmí být jedinou složkou grantové dohody.
4. Míra spolufinancování u grantů udělovaných v rámci programu nesmí přesáhnout 75 % způsobilých nákladů. Ve výjimečných a řádně odůvodněných případech vymezených v ročních pracovních programech uvedených v článku 11 nepřekročí míra spolufinancování 90 % způsobilých nákladů.
5. Jsou-li způsobilé akce uvedené v čl. 8 odst. 2 organizovány společně s Komisí, ECB, Eurojustem, Europolem nebo Interpolem, rozdělí se příslušné výdaje mezi ně. Každý z nich hradí v každém případě cestovní výdaje a náklady na ubytování svých vlastních účastníků akcí.

Článek 11

Roční pracovní programy

Za účelem provádění programu přijme Komise roční pracovní programy.

Každý roční pracovní program provádí obecný cíl stanovený v článku 3 a specifický cíl stanovený v článku 4 stanovením:

- a) akcí, jež mají být uskutečněny v souladu s tímto obecným a specifickým cílem, včetně orientačního rozdělení finančních prostředků a způsobu provádění;
- b) u grantů: základních kritérií výběru a maximální možné míry spolufinancování.

Finanční prostředky přidělené na komunikační akce v rámci programu rovněž přispějí k pokrytí nákladů na institucionální komunikaci týkající se politických priorit Unie, pokud souvisejí s obecným cílem stanoveným v článku 3.

Článek 12

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Unie chráněny prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět kontrolu veškerých dokladů i kontrolu na místě u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Unie.
3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾, s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanou v rámci programu nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování v souladu s jejich pravomocemi.

KAPITOLA III

SLEDOVÁNÍ, HODNOCENÍ A VÝKON PŘENESENÉ PRAVOMOCI

Článek 13

Sledování a hodnocení

1. Program provádí Komise ve spolupráci s členskými státy prostřednictvím pravidelných konzultací v různých fázích provádění programu ve výboru uvedeném v nařízení (ES) č. 1338/2001 s přihlédnutím k relevantním opatřením přijatým ostatními příslušnými subjekty, zejména ECB a Europolem.
2. Komise se snaží zajistit soulad a doplňkovost programu s ostatními relevantními programy a akcemi na úrovni Unie.
3. Komise poskytne Evropskému parlamentu a Radě každoročně informace o výsledcích programu. Zahrnuty musí být informace o souladu a doplňkovosti s ostatními příslušnými programy a akcemi na úrovni Unie. Komise trvale šíří výsledky akcí podporovaných na základě programu. Všechny zúčastněné země a další příjemci poskytnou Komisi veškeré údaje a informace, které jsou nezbytné ke sledování a hodnocení programu.
4. Komise provede vyhodnocení programu. Do 31. prosince 2017 předloží Komise nezávislou hodnotící zprávu v polovině období o dosahování cílů všech opatření (na úrovni výsledků a dopadů), o účinném a hospodárném využívání zdrojů a o přidané hodnotě pro Unii. Tato hodnotící zpráva je vypracována s cílem poskytnout informace pro rozhodnutí o zachování, změně nebo pozastavení příslušných opatření. Hodnocení se navíc zaměří na prostor ke zjednodušení, na vnitřní a vnější soudržnost, na trvalou platnost všech cílů, jakož i na příspěvek opatření k naplňování priorit Unie v oblasti inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění. Hodnocení zohlední také výsledky hodnocení dlouhodobého dopadu předcházejících opatření.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

5. Posouzení dlouhodobých dopadů a udržitelnosti účinků programu rovněž poskytne informace pro rozhodnutí o možném prodloužení, změně nebo pozastavení následného programu.
6. Do 31. prosince 2021 Komise kromě toho předloží Evropskému parlamentu a Radě závěrečnou hodnotící zprávu o dosažení cílů programu.

Článek 14

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 9 je svěřena Komisi na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 9 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitku nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Zrušení

Rozhodnutí 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES a 2006/850/ES se zrušují.

Finanční závazky související s akcemi prováděnými podle uvedených rozhodnutí se však až do splnění těchto povinností nadále řídí uvedenými rozhodnutími.

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 11. března 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

Orientační rozdělení finančních prostředků na způsobilé akce uvedené v čl. 8 odst. 2

V rámci finančního krytí programu uvedeného v článku 9 se nejméně 90 % rozpočtu přidělí na tyto způsobilé akce uvedené v čl. 8 odst. 2:

- výměnu a šíření informací,
 - technickou, vědeckou a operativní podporu,
 - granty na financování nákupu zařízení, jež budou používat specializované orgány v oblasti boje proti padělání.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 332/2014**ze dne 11. března 2014****o některých postupech pro používání Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé (dále jen „dohoda o stabilizaci a přidružení“) byla podepsána dne 29. dubna 2008 a uzavřena dne 22. července 2013 ⁽²⁾. Uvedená dohoda vstoupila v platnost dne 1. září 2013.
- (2) Je nezbytné stanovit prováděcí pravidla k některým ustanovením dohody o stabilizaci a přidružení, jakož i postupy pro přijímání prováděcích pravidel.
- (3) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení dohody o stabilizaci a přidružení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾. Vzhledem k tomu, že prováděcí akty tvoří součást společné obchodní politiky, měl by být pro jejich přijímání v zásadě použit přezkumný postup. Za výjimečných a naléhavých okolností, kdy dohoda o stabilizaci a přidružení stanoví možnost uplatnit okamžitá opatření nezbytná k řešení dané situace, by měla Komise tyto prováděcí akty přijmout bezodkladně. Je-li to nezbytné v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech týkajících se opatření vztahujících se k zemědělským produktům a produktům rybolovu, měla by Komise přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.
- (4) Dohoda o stabilizaci a přidružení stanoví, že určité zemědělské produkty a produkty rybolovu pocházející ze Srbska mohou být do Unie dováženy se sníženou celní sazbou v mezích celních kvót. Je proto nezbytné přijmout ustanovení upravující správu a přezkum těchto celních kvót, aby bylo možné je důkladně posoudit.
- (5) Pokud je nutné přijmout opatření na ochranu obchodu, mělo by tak být učiněno v souladu s nařízením Rady (ES) č. 260/2009 ⁽⁴⁾, nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽⁵⁾ nebo případně s nařízením Rady (ES) č. 597/2009 ⁽⁶⁾.
- (6) Pokud členský stát poskytne Komisi informace o možném případě podvodu nebo neposkytnutí správní spolupráce, měly by se použít příslušné právní předpisy Unie, zejména nařízení Rady (ES) č. 515/97 ⁽⁷⁾.
- (7) Toto nařízení obsahuje prováděcí opatření k dohodě o stabilizaci a přidružení, a mělo by se tedy použít ode dne jejího vstupu v platnost.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. října 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 28. ledna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady a Komise 2013/490/EU, Euratom ze dne 22. července 2013 o uzavření Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé (Úř. věst. L 278, 18.10.2013, s. 14). Dohoda byla vyhlášena společně s uvedeným rozhodnutím v Úř. věst. L 278, 18.10.2013, s. 16.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 260/2009 ze dne 26. února 2009 o společných pravidlech dovozu (Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

- (8) Se vstupem dohody o stabilizaci a přidružení v platnost nahradila uvedená dohoda Prozatímní dohodu o obchodu a obchodních záležitostech mezi Evropským společenstvím na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé⁽¹⁾ (dále jen „prozatímní dohoda“), která vstoupila v platnost dne 1. února 2010 a která předvíдалa brzký vstup ustanovení dohody o stabilizaci a přidružení týkajících se obchodu a obchodních záležitostech v platnost. V zájmu zajištění účinného uplatňování a správy celních kvót přidělených podle prozatímní dohody a dohody o stabilizaci a přidružení a za účelem zaručení právní jistoty a rovného zacházení, pokud jde o ukládání cel, by se určitá ustanovení tohoto nařízení měla použít ode dne vstupu prozatímní dohody v platnost,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení stanoví pravidla a postupy pro přijímání prováděcích pravidel k některým ustanovením Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé (dále jen „dohoda o stabilizaci a přidružení“).
2. Všechny odkazy v tomto nařízení na ustanovení dohody o stabilizaci a přidružení se ve vhodných případech považují za odkazy na odpovídající ustanovení prozatímní dohody.

Článek 2

Koncese na ryby a produkty rybolovu

Komise přijme prováděcí pravidla k článku 14 prozatímní dohody a poté k článku 29 dohody o stabilizaci a přidružení týkající se celních kvót na ryby a produkty rybolovu prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení.

Článek 3

Snížení celních sazeb

1. S výhradou odstavce 2 se sazby preferenčního cla zaokrouhlují směrem dolů na jedno desetinné místo.
2. Preferenční celní sazba se plně odstraní v případě, že výsledek výpočtu preferenční celní sazby podle odstavce 1 je jeden z následujících:
 - a) 1 % nebo méně v případě valorických cel;
 - b) 1 EUR nebo méně v případě jednotlivých částek specifického cla.

Článek 4

Technické úpravy

Komise přijme změny a technické úpravy ustanovení přijatých podle tohoto nařízení nezbytné v důsledku změn kódů kombinované nomenklatury a třídění podle systému TARIC anebo v důsledku uzavření nových či upravených dohod, protokolů, výměn dopisů nebo jiných aktů uzavřených mezi Unií a Republikou Srbsko prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 3.

Článek 5

Obecná ochranná ustanovení

Aniž je dotčen článek 7, potřebuje-li Unie přijmout opatření podle článku 41 dohody o stabilizaci a přidružení, Komise přijme dané opatření prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení, pokud článek 41 dohody o stabilizaci a přidružení nestanoví jinak.

Článek 6

Ustanovení pro případ nedostatku

Aniž je dotčen článek 7, potřebuje-li Unie přijmout opatření podle článku 42 dohody o stabilizaci a přidružení, Komise přijme dané opatření prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 28, 30.1.2010, s. 1.

Článek 7

Výjimečné a naléhavé okolnosti

Nastanou-li výjimečné a naléhavé okolnosti ve smyslu čl. 41 odst. 5 písm. b) a čl. 42 odst. 4 dohody o stabilizaci a přidružení, může Komise přijmout okamžitě použitelná opatření podle článků 41 a 42 uvedené dohody postupem podle čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení.

Článek 8

Ochranná ustanovení pro zemědělské produkty a produkty rybolovu

1. Bez ohledu na postupy stanovené v člancích 5 a 6 tohoto nařízení platí, že pokud Unie potřebuje v souvislosti se zemědělskými produkty a produkty rybolovu přijmout opatření podle čl. 32 odst. 2 nebo článku 41 dohody o stabilizaci a přidružení, Komise rozhodne o nezbytných opatřeních na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu poté, co tam, kde je to vhodné, nejdříve využije postup předložení věci stanovený v článku 41 dohody o stabilizaci a přidružení. Tato opatření přijme Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení.

V závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech, včetně případu uvedeného v odstavci 2 tohoto článku, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení.

2. Pokud Komise obdrží od členského státu žádost uvedenou v odstavci 1, rozhodne o ní:

- a) do tří pracovních dnů od přijetí dané žádosti, nepoužije-li se postup předkládání stanovený v článku 41 dohody o stabilizaci a přidružení, nebo
- b) do tří dnů od konce třicetidenní lhůty uvedené v čl. 41 odst. 5 písm. a) dohody o stabilizaci a přidružení, použije-li se postup předkládání podle článku 41 uvedené dohody.

Článek 9

Dohled

Pro účely provádění čl. 32 odst. 2 dohody o stabilizaci a přidružení se zřídí dohled Unie nad dovozem zboží, které je uvedeno v příloze V protokolu 3 k uvedené dohodě. Použije se postup stanovený v článku 308d nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ⁽¹⁾.

Článek 10

Dumping a subvencování

V případě postupu, v jehož důsledku může Unie přijmout opatření stanovená v čl. 40 odst. 2 dohody o stabilizaci a přidružení, se o zavedení antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření rozhodne v souladu s nařízením (ES) č. 1225/2009 nebo nařízením (ES) č. 597/2009.

Článek 11

Hospodářská soutěž

1. V případě postupu, který Komise považuje za neslučitelný s článkem 73 dohody o stabilizaci a přidružení, rozhodne Komise po posouzení věci z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu o vhodném opatření podle uvedeného článku.

Opatření stanovená v čl. 73 odst. 10 dohody o stabilizaci a přidružení se v případech podpory přijímají postupy stanovenými v nařízení (ES) č. 597/2009.

2. V případě postupu, který může vést k tomu, že Republika Srbsko uplatní vůči Unii opatření na základě článku 73 dohody o stabilizaci a přidružení, Komise po posouzení věci rozhodne, zda je takový postup slučitelný se zásadami stanovenými v uvedené dohodě. V případě potřeby přijme vhodná rozhodnutí na základě kritérií vyplývajících z použití článků 101, 102 a 107 Smlouvy.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

Článek 12

Podvod nebo neposkytnutí správní spolupráce

1. Jestliže Komise na základě informací poskytnutých členským státem nebo z vlastního podnětu zjistí, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 46 dohody o stabilizaci a přidružení, bez zbytečného odkladu:

a) informuje Evropský parlament a Radu a

b) sdělí Výboru pro stabilizaci a přidružení své zjištění společně s objektivními informacemi, z nichž toto zjištění vychází, a zahájí konzultace ve Výboru pro stabilizaci a přidružení.

2. Veškerá zveřejnění podle čl. 46 odst. 5 dohody o stabilizaci a přidružení provádí Komise v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů přijatých přezkumným postupem podle čl. 13 odst. 3 tohoto nařízení rozhodnout o dočasném pozastavení příslušného preferenčního zacházení s určitými produkty, jak stanoví čl. 46 odst. 4 dohody o stabilizaci a přidružení.

Článek 13

Postup projednávání ve výboru

1. Pro účely článků 2, 4 a 12 tohoto nařízení je Komisi nápomocen Výbor pro celní kodex, zřízený článkem 184 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Pro účely článků 5, 6, 7 a 8 tohoto nařízení je Komisi nápomocen výbor zřízený článkem 4 nařízení (ES) č. 260/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 8 odst. 1 až 4 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

Článek 14

Oznamování

Za podávání oznámení Radě stabilizace a přidružení a Výboru pro stabilizaci a přidružení, jak vyžaduje dohoda o stabilizaci a přidružení, odpovídá Komise, která jedná jménem Unie.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex) (Úř. věst. L 145, 4.6.2008, s. 1).

Použije se ode dne 1. září 2013. Články 2, 3 a 4 se však použijí ode dne 1. února 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 333/2014**ze dne 11. března 2014,****kterým se mění nařízení (ES) č. 443/2009 za účelem vymezení způsobů, jak dosáhnout cíle snížení emisí CO₂ z nových osobních automobilů do roku 2020**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 13 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ⁽³⁾ má Komise přezkoumat způsoby, jak do roku 2020 nákladově efektivním způsobem dosáhnout cíle 95 g CO₂/km, včetně vzorců uvedených v příloze I uvedeného nařízení a výjimek stanovených v jeho článku 11. Je třeba, aby toto nařízení bylo v co nejvyšší míře neutrální z hlediska hospodářské soutěže, sociální spravedlnosti a udržitelnosti.
- (2) Další rozvoj celosvětového trhu s pokročilými technologiemi zaměřenými na zlepšení účinnosti osobních automobilů je v souladu se sdělením Komise ze dne 21. ledna 2011 nazvaným „Evropa účinněji využívající zdroje – stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020“, které pro dosažení udržitelného růstu podporuje přechod na nízkouhlíkové hospodářství účinně využívající zdroje.
- (3) Je vhodné upřesnit, že pro účely ověření dodržování cíle 95 g CO₂/km by měly být emise CO₂ i nadále měřeny v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ⁽⁴⁾ a jeho prováděcími opatřeními i pomocí inovativních technologií.
- (4) Vysoké ceny fosilních paliv mají nepříznivý dopad na hospodářské oživení a na energetickou bezpečnost a dostupnost energie v Unii. Z tohoto důvodu je prioritou zvyšování účinnosti a udržitelnosti nových osobních automobilů a lehkých užitkových vozidel, aby se snížila závislost na ropě.
- (5) S ohledem na vysoké náklady na výzkum a vývoj a náklady na jednotkovou výrobu prvních generací vozidel s mimořádně nízkými emisemi je vhodné dočasně a v omezeném rozsahu urychlit a zjednodušit proces jejich uvádění na trh Unie v počátečních fázích jejich komercializace. Aktéři na jednotlivých úrovních by měli věnovat patřičnou pozornost určení a šíření osvědčených postupů v oblasti stimulace poptávky po vozidlech s mimořádně nízkými emisemi.
- (6) Za jednu z překážek uvádění vozidel s mimořádně nízkými emisemi na trh lze považovat nedostatečnou infrastrukturu pro alternativní paliva a absenci společných technických specifikací pro rozhraní mezi vozidlem a infrastrukturou. Zajištěním vybudování této infrastruktury v Unii by bylo možné usnadnit působení tržních sil a přispět k hospodářskému růstu v Evropě.
- (7) Vzhledem k nepřiměřenému dopadu, který vyplývá pro nejmenší výrobce z dodržování cílů pro specifické emise vymezených na základě užitkovosti vozidel, k vysoké administrativní zátěži spojené s postupem pro udělení výjimky a z toho vyplývajícimu okrajovému přínosu, pokud jde o snížení emisí CO₂ z vozidel prodávaných těmito výrobci, by měli být výrobci, kteří jsou odpovědní za méně než 1 000 nových osobních automobilů ročně registrovaných v Unii, vyňati z působnosti cíle pro specifické emise a poplatku za překročení emisí. S cílem zajištění právní jistoty pro uvedené výrobce od samého počátku je třeba, aby tato výjimka platila od 1. ledna 2012.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 109.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. března 2014.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ze dne 23. dubna 2009, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily v rámci integrovaného přístupu Společenství ke snižování emisí CO₂ z lehkých užitkových vozidel (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1).

- (8) Postup pro udělování výjimek pro malovýrobce by měl být zjednodušen tak, aby poskytl větší časovou pružnost těmto výrobcům při podávání žádosti o výjimku a Komisi při rozhodování o jejím udělení.
- (9) Postup pro udělení výjimky specializovaným výrobcům by měl být zachován i po roce 2020. Aby se však zajistilo, že úsilí o snížení emisí požadované od specializovaných výrobců odpovídá úsilí o snížení emisí velkovýrobce, měl by se od roku 2020 používat cíl o 45 % nižší než u průměrných specifických emisí specializovaných výrobců v roce 2007.
- (10) Aby automobilový průmysl mohl uskutečňovat dlouhodobé investice a inovace, je žádoucí poskytnout informace o tom, jak by mělo být změněno nařízení (ES) č. 443/2009 pro období po roce 2020. Tyto informace by měly vycházet z posouzení nezbytné míry snížení emisí v souladu s dlouhodobými cíli Unie v oblasti klimatu a z důsledků vývoje nákladově efektivní technologie pro snížení CO₂ u osobních automobilů. Komise by měla takové aspekty přezkoumat do roku 2015 a předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o svých závěrech. Tato zpráva by měla případně obsahovat návrhy na změnu nařízení (ES) č. 443/2009 v souvislosti se stanovením cílů v oblasti emisí CO₂ pro nové osobní automobily po roce 2020 včetně možného stanovení realistického a dosažitelného cíle pro rok 2025, a to na základě komplexního posouzení dopadů, jež zohlední udržení konkurenceschopnosti automobilového průmyslu a na něm závislých průmyslových odvětví při zachování jasného směřování ke snižování emisí, srovnatelnému se snížením dosaženým v období do roku 2020. Komise by měla při vypracování těchto návrhů zajistit, aby byly v co nejvyšší míře neutrální z hlediska hospodářské soutěže a zároveň byly sociálně spravedlivé a udržitelné.
- (11) Podle nařízení (ES) č. 443/2009 se vyžaduje, aby Komise provedla posouzení dopadů za účelem přezkumu zkušebních postupů, s cílem náležitě zohlednit skutečné emise CO₂ z osobních automobilů. Je třeba poznamenat v současnosti používaný „nový evropský jízdní cyklus“ (NEDC) tak, aby byl reprezentativní s ohledem na skutečné provozní podmínky a aby se předešlo příliš nízkému odhadu skutečných emisí CO₂ a spotřeby paliv. Jakmile to bude možné, měl by být schválen nový, realističtější a spolehlivější zkušební postup. Činnost v tomto směru pokračuje vývojem celosvětově harmonizovaného zkušebního postupu pro lehká vozidla (WLTP) v rámci Evropské hospodářské komise OSN, ale ještě není dokončena. Postup WLTP by se měl uplatňovat co nejdříve s cílem přiblížit specifické emise CO₂ uváděné u nových osobních automobilů skutečným emisím vznikajícím za běžných podmínek používání. S ohledem na tuto skutečnost stanoví příloha I nařízení (ES) č. 443/2009 emisní limity pro rok 2020, jak jsou měřeny v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007 a přílohou XII nařízení Komise (ES) č. 692/2008⁽¹⁾. Jakmile se zkušební postupy změní, měly by být limity uvedené v příloze I nařízení (ES) č. 443/2009 upraveny tak, aby se zajistila srovnatelná přísnost pro výrobce a třídy vozidel. Komise by proto měla provést důkladnou studii srovnávající nový evropský jízdní cyklus a nové zkušební cykly postupu WLTP, aby byl reprezentativní s ohledem na skutečné provozní podmínky.
- (12) Aby bylo zaručeno odpovídající zohlednění skutečných emisí a plná srovnatelnost naměřených hodnot CO₂, měla by Komise zajistit, že budou jasně definovány skutečnosti, které mají při zkušebním postupu na naměřené hodnoty emisí CO₂ významný vliv, aby se zabránilo využívání pružnosti zkušebního cyklu výrobcí. Je třeba řešit problém odchylek mezi emisními hodnotami CO₂ pro schvalování typu vozidla a emisemi vozidel nabízených k prodeji, mimo jiné zvážením zkušebního postupu pro posuzování shody v provozu, který by měl zajistit nezávislé testování reprezentativního vzorku vozidel určených k prodeji, a rovněž i způsobů řešení případů prokázaných zásadních rozdílů mezi výsledky šetření a výchozími emisemi CO₂ naměřenými při schvalování typu vozidla.
- (13) Je třeba upravit znění čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 443/2009 tak, aby byl pojem „spojené podniky“ uveden do souladu s nařízením Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾ i s čl. 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011⁽³⁾.

(1) Nařízení Komise (ES) č. 692/2008 ze dne 18. července 2008 kterým se provádí a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 199, 28.7.2008, s. 1).

(2) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 510/2011 ze dne 11. května 2011, kterým se stanoví výkonnostní emisní normy pro nová lehká užitková vozidla v rámci integrovaného přístupu Unie ke snižování emisí CO₂ z lehkých vozidel (Úř. věst. L 145, 31.5.2011, s. 1).

- (14) Nařízení (ES) č. 443/2009 svěřuje Komisi pravomoci k provádění některých ustanovení uvedeného nařízení v souladu s postupy stanovenými v rozhodnutí Rady 1999/468/ES ⁽¹⁾. V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je třeba dané pravomoci uvést do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (15) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení nařízení (ES) č. 443/2009 by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (16) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU za účelem změn přílohy II nařízení (ES) č. 443/2009, pokud jde o požadavky na údaje a parametry údajů, doplnění pravidel pro výklad kritérií způsobilosti pro výjimky z cílů pro specifické emise, obsah žádostí o udělení výjimky a obsah a posuzování programů pro snížení specifických emisí CO₂, dále za účelem upravení hodnoty M₀ uvedené v příloze I nařízení (ES) č. 443/2009 podle průměrné hmotnosti nových osobních automobilů za předchozí tři kalendářní roky a úprav vzorců v příloze I nařízení (ES) č. 443/2009. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (17) Je vhodné zachovat přístup spočívající ve stanovení cíle na základě lineárního vztahu mezi užitkovostí osobního automobilu a jeho cílovými hodnotami emisí CO₂ vyjádřeného vzorcí stanovenými v příloze I nařízení (ES) č. 443/2009, neboť to umožňuje zachovat rozmanitost trhu s osobními automobily a schopnost výrobců uspokojovat různé potřeby spotřebitelů, a zamezit tak jakémukoli neoprávněnému narušování hospodářské soutěže.
- (18) Komise ve svém posouzení dopadů zhodnotila dostupnost údajů o stopě a jejich použití jako parametru užitkovosti ve vzorcích stanovených v příloze I nařízení (ES) č. 443/2009. Na základě tohoto posouzení dopadů Komise dospěla k závěru, že parametrem užitkovosti použitým ve vzorci pro rok 2020 by měla být hmotnost. V budoucím přezkumu by se však měly zvážet nižší náklady a výhody přechodu na stopu jako parametr užitkovosti.
- (19) Emise skleníkových plynů produkované v souvislosti s dodávkou energií, výrobou vozidel a jejich likvidací představují významnou součást stávající celkové uhlíkové stopy silniční dopravy a jejich význam se v budoucnu pravděpodobně ještě výrazně zvýší. Měla by proto být přijata politická opatření, která by výrobce vedla k zavádění optimálních řešení zohledňujících především emise skleníkových plynů související s výrobou energie dodávané do vozidel, jako jsou elektřina a alternativní paliva, a k zajištění toho, aby tyto emise nenarušovaly výhody plynoucí z lepšího využívání provozní energie vozidel, jež je cílem nařízení (ES) č. 443/2009.
- (20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vymezení způsobů, jak dosáhnout cíle snížení emisí CO₂ z nových osobních automobilů do roku 2020, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v tomto článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (21) Nařízení (ES) č. 443/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 443/2009 se mění takto:

- 1) V článku 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„S účinkem od roku 2020 stanoví toto nařízení cíl pro průměrné emise z nového vozového parku ve výši 95 g CO₂/km, jak jsou měřeny v souladu s nařízením (ES) č. 715/2007, přílohou XII nařízení (ES) č. 692/2008 a jeho prováděcími opatřeními a pomocí inovativních technologií.“

- 2) V článku 2 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. S účinkem od 1. ledna 2012 se článek 4, čl. 8 odst. 4 písm. b) a c), článek 9 a čl. 10 odst. 1 písm. a) a c) nevztahují na výrobce, který je spolu se všemi svými spojenými podniky odpovědný za méně než 1 000 nových osobních automobilů registrovaných v Unii v předchozím kalendářním roce.“

- 3) V čl. 3 odst. 2 písm. a) se první odrážka nahrazuje tímto:

„— pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv, nebo“.

- 4) V článku 4 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely určení průměrných specifických emisí CO₂ každého výrobce se přihlíží k těmto procentním podílům nových osobních automobilů každého výrobce registrovaných v daném roce:

- 65 % v roce 2012,
- 75 % v roce 2013,
- 80 % v roce 2014,
- 100 % od roku 2015 do roku 2019,
- 95 % v roce 2020,
- 100 % od roku 2020 dále.“

- 5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 5a

Superkredity pro dosažení cíle 95 g CO₂/km

Při výpočtu průměrných specifických emisí CO₂ se každý nový osobní automobil se specifickými emisemi CO₂ nižšími než 50 g CO₂/km započítá jako:

- 2 osobní automobily v roce 2020,
- 1,67 osobního automobilu v roce 2021,
- 1,33 osobního automobilu v roce 2022,
- 1 osobní automobil po roce 2023,

za rok, ve kterém byl registrován v období od roku 2020 do roku 2022, přičemž platí horní hranice 7,5 g CO₂/km za toto období pro každého výrobce.“

- 6) V článku 8 se odstavec 9 nahrazuje tímto:

„9. Komise přijme prováděcí pravidla týkající se postupů monitorování a hlášení údajů podle tohoto článku a použití přílohy II prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14a za účelem změny požadavků na údaje a parametrů údajů stanovených v příloze II.“

7) V článku 9 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komise určí způsob výběru poplatků za překročení emisí podle odstavce 1 prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2.“

8) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 3 se zrušuje poslední věta;

b) v odst. 4 druhém pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) v případě použití ve vztahu k příloze I bodu 1 písm. a) a b) cíl, kterým je 25 % snížení průměrných specifických emisí CO₂ naměřených v roce 2007, nebo podává-li více spojených podniků jednu žádost, 25 % snížení průměru průměrných specifických emisí CO₂ těchto spojených podniků v roce 2007.“;

c) v odst. 4 druhém pododstavci se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) v případě použití ve vztahu k příloze I bodu 1 písm. c) cíl, kterým je 45 % snížení průměrných specifických emisí CO₂ naměřených v roce 2007, nebo podává-li více spojených podniků jednu žádost, 45 % snížení průměru průměrných specifických emisí CO₂ těchto spojených podniků v roce 2007.“;

d) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14a, kterými stanoví pravidla pro doplnění odstavců 1 až 7 tohoto článku, pokud jde o výklad kritérií způsobilosti k výjimce, obsah žádostí a obsah a posouzení programů na snižování specifických emisí CO₂.“

9) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Na žádost dodavatele nebo výrobce se zohlední snížení emisí CO₂ dosažené použitím inovativních technologií nebo kombinací inovativních technologií („inovativní technologické soubory“).

Tyto technologie budou zohledněny, pouze pokud metodika použitá k jejich posouzení dokáže přinést ověřitelné, opakovatelné a srovnatelné výsledky.

Celkový příspěvek těchto technologií ke snížení cíle pro specifické emise každého výrobce může činit nejvýše 7 g CO₂/km.“;

b) v odstavci 2 se první věta nahrazuje tímto:

„Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů prováděcí pravidla pro postup schvalování inovativních technologií nebo inovativních technologických souborů uvedených v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Dodavatel nebo výrobce, který žádá o schválení určitého opatření jako inovativní technologie nebo inovativního technologického souboru, předloží Komisi zprávu, která musí obsahovat i zprávu o ověření provedeném nezávislým a autorizovaným subjektem. V případě možného vzájemného působení mezi daným opatřením a jinou již schválenou inovativní technologií nebo jiným schváleným inovativním technologickým souborem uvede zpráva toto vzájemné působení a ve zprávě o ověření se vyhodnotí, do jaké míry toto vzájemné působení ovlivňuje snížení dosažené prostřednictvím každého opatření.“

10) Článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise tato opatření přijme prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14a.“;

b) v odstavci 3 se zrušuje druhý pododstavec;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Do 31. prosince 2015 přezkoumá Komise cíle pro specifické emise a způsoby jejich dosažení stanovené v tomto nařízení, jakož i další aspekty tohoto nařízení, včetně toho, zda trvá nutnost parametru užitečnosti a zda je udržitelnějším parametrem užitečnosti hmotnost nebo stopa, s cílem stanovit cíle emisí CO₂ u nových osobních automobilů pro období po roce 2020. V tomto ohledu musí být posouzení nezbytné míry snížení emisí v souladu s dlouhodobými cíli Unie v oblasti klimatu a se závěry vyplývajícími pro vývoj nákladově efektivní technologie pro snížení CO₂ u automobilů. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích tohoto přezkumu. Tato zpráva obsahuje veškeré případné návrhy na změnu tohoto nařízení, včetně možného stanovení realistického a dosažitelného cíle, a to na základě souhrnného posouzení dopadu, v němž bude zohledněno zachování konkurenceschopnosti automobilového průmyslu a na něm závislých průmyslových odvětví. Komise při vypracování těchto návrhů zajistí, aby byly v co nejvyšší míře neutrální z hlediska hospodářské soutěže a zároveň byly sociálně spravedlivé a udržitelné.“;

d) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví nezbytné korelační parametry, aby byly zohledněny veškeré změny v regulačním zkušebním postupu pro měření specifických emisí CO₂ podle nařízení (ES) č. 715/2007 a nařízení (ES) č. 692/2008. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení.“

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 14a za účelem úpravy vzorců stanovených v příloze I, a to s použitím metodiky přijaté podle prvního pododstavce, přičemž zajistí, aby v rámci starých a nových zkušebních postupů byly požadavky na snížení emisí kladené na výrobce a vozidla pro různý užitek srovnatelně přísné.“

11) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený článkem 9 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu (Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 14a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 8 odst. 9 druhém pododstavci, čl. 11 odst. 8, čl. 13 odst. 2 třetím pododstavci a čl. 13 odst. 7 druhém pododstavci je svěřena Komisi na dobu pěti let od 8. dubna 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 9 druhém pododstavci, čl. 11 odst. 8, čl. 13 odst. 2 třetím pododstavci a čl. 13 odst. 7 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 9 druhého pododstavce, čl. 11 odst. 8, čl. 13 odst. 2 třetího pododstavce a čl. 13 odst. 7 druhého pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

13) V příloze I bodě 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) Od roku 2020:

$$\text{Specifické emise CO}_2 = 95 + a \times (M - M_0)$$

kde

M = hmotnost vozidla v kilogramech (kg)

M_0 = hodnota přijatá podle čl. 13 odst. 2;

$a = 0,0333$.“

14) Příloha II se mění takto:

a) v části A bodě 1 se doplňuje následující písmeno:

„n) maximální čistý výkon;“;

b) v tabulce „Podrobné údaje uvedené v části A bodě 1“ se doplňuje sloupec, který zní:

„maximální čistý výkon (kW)“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 334/2014**ze dne 11. března 2014,****kterým se mění nařízení (EU) č. 528/2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání, pokud jde o určité podmínky přístupu na trh****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Oblast působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ⁽³⁾ je stanovena v článku 2 uvedeného nařízení a mimo jiné jsou z ní vyňaty biocidní přípravky používané jako pomocné látky. Ustanovení čl. 2 odst. 5 by měla být pozměněna tak, aby bylo nade vší pochybnost vyjasněno, že se „pomocnými látkami“ rozumějí látky definované v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ⁽⁴⁾ a (ES) č. 1333/2008 ⁽⁵⁾.
- (2) Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. s) a čl. 19 odst. 6 nařízení (EU) č. 528/2012 by měla být pozměněna tak, aby mohly podobné biocidní přípravky spadat do určité kategorie biocidních výrobků, mohou-li být uspokojivě posouzeny na základě identifikovatelných maximálních rizik a minimální úrovně účinnosti.
- (3) V čl. 19 odst. 1 písm. e) a odst. 7 nařízení (EU) č. 528/2012 je třeba objasnit, že limity, které musí být stanoveny podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ⁽⁶⁾, jsou specifické migrační limity nebo limity pro obsah reziduí v materiálech pro styk s potravinami.
- (4) Aby byl zajištěn soulad mezi nařízením (EU) č. 528/2012 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ⁽⁷⁾, měl by být změněn čl. 19 odst. 4 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012 s cílem zařadit toxicitu pro specifické cílové orgány po jednorázové nebo opakované expozici kategorie 1 mezi klasifikační kritéria, aby se vyloučilo, že bude povoleno dodávání biocidního přípravku obsahujícího tyto látky a splňujícího tato klasifikační kritéria na trh pro použití širokou veřejností. Podle čl. 19 odst. 4 písm. c) nařízení (EU) č. 528/2012 není možné povolit, aby byly biocidní přípravky dodány na trh pro používání širokou veřejností, jestliže splňují kritéria pro látky perzistentní, bioakumulativní a toxické (PBT) nebo vysoce perzistentní a vysoce bioakumulativní (vPvB) v souladu s přílohou XIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽⁸⁾. Tato kritéria se ale vztahují pouze na látky, zatímco biocidní přípravky jsou často směsi a někdy výrobky. Odkaz v čl. 19 odst. 4 písm. c) nařízení (EU) č. 528/2012 by proto měl směřovat na biocidní přípravky, které obsahují látky splňující tato kritéria nebo z nichž takové látky vznikají.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 347, 18.12.2010, s. 62.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. března 2014.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání (Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnice 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) V čl. 23 odst. 3 nařízení (EU) č. 528/2012 by měl být zrušen odkaz na přílohu VI, protože v příloze VI uvedeného nařízení není srovnávací posouzení uvedeno.
- (6) Měl by být změněn čl. 34 odst. 4 nařízení (EU) č. 528/2012 za účelem opravy odkazu na článek 30.
- (7) Ustanovení čl. 35 odst. 3 nařízení (EU) č. 528/2012 uvádí, že pokud všechny dotčené členské státy dosáhnou s referenčním členským státem dohody o vzájemném uznání, výrobek má být povolen v souladu s čl. 33 odst. 4 nebo čl. 34 odst. 6 uvedeného nařízení. Ustanovení odkazující na rozhodnutí všech dotčených členských států udělit povolení na základě vzájemného uznání jsou však stanovena v čl. 33 odst. 3 a čl. 34 odst. 6 uvedeného nařízení. Ustanovení čl. 35 odst. 3 uvedeného nařízení by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (8) Podle čl. 45 odst. 1 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 je při podání žádosti o obnovení povolení Unie nutné uhradit poplatky podle čl. 80 odst. 1 uvedeného nařízení. Poplatky lze však uhradit až poté, co Evropská agentura pro chemické látky (dále jen „agentura“) v souladu s čl. 45 odst. 3 druhým podstavcem uvedeného nařízení sdělí informace o jejich výši. Proto, a také v zájmu zajištění soudržnosti s čl. 7 odst. 1, čl. 13 odst. 1 a s čl. 43 odst. 1 uvedeného nařízení, je třeba zrušit čl. 45 odst. 1 druhý pododstavec uvedeného nařízení.
- (9) Použití výrazu „odstraňování“ v článcích 52, 89 a 95 nařízení (EU) č. 528/2012 by mohlo být zavádějící a způsobit problémy při výkladu, pokud jde o povinnosti stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES⁽¹⁾. Tento výraz by proto měl být vypuštěn.
- (10) Měly by být provedeny určité technické opravy článku 54 nařízení (EU) č. 528/2012 s cílem zabránit zdvojení mezi čl. 54 odst. 1 a 3, co se týče úhrady splatných poplatků podle čl. 80 odst. 1.
- (11) Ustanovení čl. 60 odst. 3 prvního a druhého pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 se vztahují na povolení udělená podle čl. 30 odst. 4, čl. 34 odst. 6 nebo čl. 44 odst. 4 uvedeného nařízení. Ustanovení odkazující na rozhodnutí udělit povolení jsou však obsažena v čl. 30 odst. 1, čl. 33 odst. 3, čl. 33 odst. 4, čl. 34 odst. 6, čl. 34 odst. 7, čl. 36 odst. 4, čl. 37 odst. 2, čl. 37 odst. 3 a čl. 44 odst. 5 uvedeného nařízení. Ustanovení čl. 60 odst. 3 druhého pododstavce uvedeného nařízení kromě toho neuvádí žádnou lhůtu pro ochranu údajů uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. b) předkládaných v žádosti podle čl. 26 odst. 1 uvedeného nařízení. Ustanovení čl. 60 odst. 3 by se proto mělo vztahovat i na čl. 26 odst. 3, čl. 30 odst. 1, čl. 33 odst. 3, čl. 33 odst. 4, čl. 34 odst. 6, čl. 34 odst. 7, čl. 36 odst. 4, čl. 37 odst. 2, čl. 37 odst. 3 a čl. 44 odst. 5 uvedeného nařízení.
- (12) Je třeba změnit čl. 66 odst. 4 nařízení (EU) č. 528/2012 za účelem opravy odkazu na článek 67.
- (13) Pro usnadnění dobré spolupráce, koordinace a výměny informací mezi členskými státy, agenturou a Komisí, pokud jde o prosazování, by úkolem agentury mělo také být poskytovat podporu a pomoc členským státům v souvislosti s kontrolními činnostmi a činnostmi spojenými s prosazováním, zejména prostřednictvím využívání stávajících struktur, je-li to vhodné.
- (14) Aby bylo možné připravit žádosti o povolení biocidního přípravku do dne schválení účinné látky podle čl. 89 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012, měl by být ode dne, kdy Komise přijme nařízení o schválení účinné látky, možný elektronický přístup veřejnosti k informacím o účinných látkách podle článku 67 uvedeného nařízení.
- (15) Ustanovení čl. 77 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 upravuje odvolání proti rozhodnutím agentury přijatým podle čl. 26 odst. 2 uvedeného nařízení. Avšak vzhledem k tomu, že čl. 26 odst. 2 nezmocňuje agenturu k přijímání jakýchkoli rozhodnutí, by měl být odkaz na zmíněný článek v čl. 77 odst. 1 zrušen.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (16) Článek 86 nařízení (EU) č. 528/2012 se vztahuje na účinné látky zařazené do přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES⁽¹⁾. Mělo by být upřesněno, že se uvedený článek vztahuje na všechny účinné látky, pro něž Komise přijala směrnici, kterou je do zmíněné přílohy zařadila, že podmínky pro zařazení se použijí pro schválení a že dnem schválení je den zařazení.
- (17) Ustanovení čl. 89 odst. 2 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 umožňuje členským státům uplatňovat jejich současný systém po dobu dvou let ode dne schválení účinné látky. Podle čl. 89 odst. 3 prvního pododstavce uvedeného nařízení mají členské státy zajistit, aby schválení biocidního přípravku byla udělována, měněna nebo rušena do dvou let ode dne schválení účinné látky. Pokud se však vezme v úvahu čas potřebný na jednotlivé kroky procesu udělování povolení, zejména pokud přetrvává neshoda o vzájemném uznání mezi členskými státy, a rozhodnutí proto musí být ponecháno na Komisi, je třeba tyto lhůty prodloužit na tři roky a zohlednit toto prodloužení v čl. 37 odst. 3 druhém pododstavci uvedeného nařízení.
- (18) Podle čl. 89 odst. 2 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 mohou členské státy uplatňovat svůj současný systém na stávající účinné látky. Biocidní přípravek může obsahovat kombinaci nových účinných látek, které byly schváleny, a stávajících účinných látek, které dosud schváleny nebyly. Aby se zaručil přístup takových produktů na trh a motivovala se tak inovace, měly by mít členské státy možnost uplatňovat na takové přípravky svůj současný systém až do schválení stávající účinné látky, a takové přípravky jsou tedy způsobilé ke schválení podle nařízení (EU) č. 528/2012.
- (19) Ustanovení čl. 89 odst. 4 a čl. 93 odst. 2 nařízení (EU) č. 528/2012 stanoví přechodná období pro stažení biocidních přípravků, kterým nebylo uděleno povolení, z trhu. Stejná období by se měla použít pro vyřazování biocidních přípravků, které již jsou na trhu a kterým je sice povolení uděleno, ale u kterých podmínky povolení vyžadují změnu biocidního přípravku.
- (20) V článku 93 nařízení (EU) č. 528/2012 by se mělo vyjasnit, že odchylky v něm stanovené se uplatní, pouze pokud je stanoví vnitrostátní předpisy členských států.
- (21) Smyslem čl. 94 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 je povolit uvádění na trh předmětů ošetřených biocidními přípravky obsahujícími účinné látky, které sice zatím nebyly schváleny, ale jsou hodnoceny, a to buď v rámci pracovního programu podle čl. 89 odst. 1 uvedeného nařízení, nebo na základě žádosti podané podle čl. 94 odst. 1 uvedeného nařízení. Odkaz v čl. 94 odst. 1 uvedeného nařízení na článek 58 by se však mohl vykládat jako odchylka od požadavků na označování a informace v čl. 58 odst. 3 a 4 uvedeného nařízení, což nebylo záměrem. Odkaz v čl. 94 odst. 1 uvedeného nařízení by proto měl směřovat pouze na čl. 58 odst. 2.
- (22) Ustanovení čl. 94 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012 se vztahuje pouze na ošetřené předměty, které již byly uvedeny na trh, a zavedlo tedy zákaz uvádění na trh většiny nově ošetřených předmětů od 1. září 2013 až do schválení poslední účinné látky obsažené v těchto předmětech, což nebylo záměrem. Působnost čl. 94 odst. 1 by proto měla být rozšířena tak, aby zahrnovala nově ošetřené předměty. Uvedený článek by měl rovněž stanovit přechodné vyřazovací období pro ošetřené předměty, pro které nebude do 1. září 2016 předložena žádost o schválení účinné látky pro příslušný typ přípravku. Aby se zabránilo možným negativním dopadům na hospodářské subjekty a při plném respektování zásady právní jistoty by mělo být stanoveno, že se tyto změny použijí od 1. září 2013.
- (23) Ustanovení čl. 95 odst. 1 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 ukládá povinnost předložení úplné dokumentace o látkách. Mělo by být možné, aby taková úplná dokumentace zahrnovala údaje podle přílohy IIIA nebo IVA směrnice 98/8/ES.
- (24) Smyslem čl. 95 odst. 1 třetího pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 je rozšířit právo odvolávat se na údaje uvedené v čl. 63 odst. 3 druhém pododstavci uvedeného nařízení na všechny studie, které jsou potřebné k posouzení dopadů na lidské zdraví a hodnocení rizik pro životní prostředí, aby potenciální příslušné osoby mohly být zařazené na seznam uvedený v čl. 95 odst. 2 zmíněného nařízení. Bez takového práva by mnohé potenciální příslušné osoby nebyly schopny dosáhnout včas souladu s čl. 95 odst. 1, aby mohly být zařazené na tento seznam do dne uvedeného v čl. 95 odst. 3 uvedeného nařízení. Ustanovení čl. 95 odst. 1 třetího pododstavce uvedeného nařízení se však nevztahuje na studie o rozpadu a chování v životním prostředí. Kromě toho vzhledem k tomu, že potenciální příslušné osoby musí v souladu s čl. 63 odst. 3 za právo odvolat se na údaje platit, měly by mít možnost plně využít tohoto práva jeho převodem na žadatele o povolení přípravku. Článek 95 by proto měl být odpovídajícím způsobem změněn.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1).

- (25) Cílem čl. 95 odst. 1 pátého pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 je omezit lhůtu pro ochranu údajů, které mohou být sdíleny od 1. září 2013 pro účely souladu s čl. 95 odst. 1 prvním pododstavcem uvedeného nařízení, ale které k tomuto dni nemohly být sdíleny za účelem doložení žádosti o povolení přípravku. Tak tomu je v případě údajů týkajících se kombinací účinných látek a typů přípravku, pro který nebylo rozhodnutí o zařazení do přílohy I směrnice 98/8/ES přijato před 1. zářím 2013. Ustanovení čl. 95 odst. 1 uvedeného nařízení by proto mělo odkazovat na toto datum.
- (26) Podle čl. 95 odst. 2 nařízení (EU) č. 528/2012 má seznam zveřejněný agenturou obsahovat jména účastníků pracovního programu podle čl. 89 odst. 1 uvedeného nařízení. Ustanovení čl. 95 odst. 2 tedy umožňují těmto účastníkům využívat mechanismus pro náhrady nákladů, které uvedené nařízení zavádí. Možnost využívat mechanismus pro náhrady nákladů by se měla vztahovat na všechny osoby, které předložily úplnou dokumentaci k látce v souladu s nařízením (EU) č. 528/2012 nebo podle směrnice 98/8/ES nebo potvrzení o přístupu k této dokumentaci. Měla by se vztahovat rovněž na osoby, které předložily úplnou dokumentaci k jakékoli látce, jež není účinnou látkou sama o sobě, ale z níž takové účinné látky vznikají.
- (27) Podle čl. 95 odst. 3 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 528/2012 je zakázáno uvádět na trh biocidní přípravky obsahující účinné látky, jejichž výrobce nebo dovozce (dále jen „příslušná osoba“) není zařazen na seznamu uvedeném ve zmíněném článku. Na základě čl. 89 odst. 2 a čl. 93 odst. 2 uvedeného nařízení se budou některé účinné látky legálně nacházet na trhu s biocidními přípravky, přestože ještě nebyla podána úplná dokumentace k látce. Zakaz obsažený v čl. 95 odst. 3 by se na tyto látky neměl vztahovat. Pokud navíc není v seznamu uveden výrobce nebo dovozce látky, jejíž úplná dokumentace je předložena, mělo by se umožnit jiné osobě uvést biocidní přípravky obsahující tuto látku na trh, s výhradou předložení dokumentace nebo potvrzení o přístupu k dokumentaci touto osobou nebo výrobcem nebo dovozcem biocidního přípravku.
- (28) Podle čl. 95 odst. 4 nařízení (EU) č. 528/2012 se zmíněný článek vztahuje na účinné látky uvedené v příloze I uvedeného nařízení v kategorii 6. Tyto látky byly zařazeny do uvedené přílohy na základě podání úplné dokumentace, jejíž držitelé by měli mít nárok využít mechanismus náhrady nákladů zavedený uvedeným článkem. V budoucnu mohou být do uvedené přílohy na základě takových podání zařazeny další látky. Kategorie 6 uvedené přílohy by se proto měla vztahovat na všechny takové látky.
- (29) Popis biocidních přípravků použitých v materiálech pro styk s potravinami v příloze V nařízení (EU) č. 528/2012 by měl být v souladu s terminologií používanou v nařízení (ES) č. 1935/2004.
- (30) V čl. 96 prvním pododstavci nařízení (EU) č. 528/2012 by mělo být vyjasněno, že se směrnice 98/8/ES zrušuje, aniž jsou dotčena ustanovení nařízení (EU) č. 528/2012 odkazující na směrnici 98/8/ES.
- (31) Nařízení (EU) č. 528/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 528/2012 se mění takto:

- 1) V čl. 2 odst. 5 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) biocidní přípravky používané jako pomocné látky ve smyslu nařízení (ES) č. 1831/2003 a nařízení (ES) č. 1333/2008.“

- 2) V článku 3 se odstavec 1 mění takto:

- a) písmeno s) se nahrazuje tímto:

„s) „kategorií biocidních přípravků“ skupina biocidních přípravků mající

i) podobné způsoby užití,

ii) stejné účinné látky,

iii) podobné složení se stanovenými odchylkami a

iv) podobné úrovně rizika a účinnosti;“;

b) zrušuje se písmeno v).

3) Článek 19 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) účinné látky jsou uvedeny v příloze I nebo jsou schváleny pro příslušný typ přípravku a jsou splněny všechny podmínky stanovené pro tyto účinné látky;“;

ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) v příslušných případech byly stanoveny maximální limity reziduí pro potraviny a krmiva, pokud jde o účinné látky obsažené v biocidním přípravku, v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 315/93 (*), nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 (**), nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 (***), nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES (****), nebo byly pro příslušné účinné látky stanoveny specifické limity pro migraci nebo limity pro obsah reziduí v materiálech určených pro styk s potravinami v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 (*****).

(*) Nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 37, 13.2.1993, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11).

(****) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES ze dne 7. května 2002 o nežádoucích látkách v krmivech (Úř. věst. L 140, 30.5.2002, s. 10).

(*****) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS (Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4).“;

b) v odstavci 4 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) splňuje kritéria nařízení (ES) č. 1272/2008 pro klasifikaci jako:

- vyvolávající akutní orální toxicitu kategorie 1, 2 nebo 3,
- vyvolávající akutní dermální toxicitu kategorie 1, 2 nebo 3,
- vyvolávající akutní inhalační toxicitu (plyny a prach/mlha) kategorie 1, 2 nebo 3,
- vyvolávající akutní inhalační toxicitu (páry) kategorie 1 nebo 2,
- vyvolávající toxicitu pro specifické cílové orgány po jednorázové nebo opakované expozici kategorie 1,
- karcinogen kategorie 1 A nebo 1B,
- mutagen kategorie 1 A nebo 1B nebo
- toxický pro reprodukci kategorie 1 A nebo 1B;

c) je složen z látek, které splňují kritéria pro PBT nebo vPvB v souladu s přílohou XIII nařízení (ES) č. 1907/2006, nebo takové látky obsahuje nebo z něj mohou takové látky vzniknout;“;

c) odstavce 6 a 7 se nahrazují tímto:

„6. Při posouzení kategorie biocidních přípravků provedeném na základě společných zásad stanovených v příloze VI se zohlední maximální riziko pro zdraví lidí nebo zvířat či pro životní prostředí a minimální úroveň účinnosti napříč celou potenciální škálou produktů dané kategorie biocidních přípravků.

Kategorie biocidních přípravků se povolí, pouze pokud:

- a) žádost výslovně uvádí maximální rizika pro zdraví lidí nebo zvířat či pro životní prostředí a minimální úroveň účinnosti, na nichž je posouzení založeno, jakož i povolené odchylky ve složení a použití uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. s) společně s jejich klasifikací, standardní věty o nebezpečnosti, pokyny pro bezpečné zacházení i veškerá vhodná opatření ke zmírnění rizik, a
- b) na základě posouzení uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce lze stanovit, že veškeré biocidní přípravky v dané kategorii splňují podmínky stanovené v odstavci 1.

7. Je-li to vhodné, budoucí držitel povolení nebo jeho zástupce požádá o stanovení maximálních limitů reziduí vztahujících se na účinné látky obsažené v biocidním přípravku v souladu s nařízením (EHS) č. 315/93, nařízením (ES) č. 396/2005, nařízením (ES) č. 470/2009 nebo směrnicí 2002/32/ES, nebo o stanovení specifických limitů pro migraci těchto látek nebo limitů pro obsah reziduí v materiálech určených pro styk s potravinami v souladu s nařízením (ES) č. 1935/2004.“

4) V čl. 23 odst. 3 se uvozující věta nahrazuje tímto:

„3. Přijímající příslušný orgán nebo, v případě rozhodování o žádosti o povolení Unie, Komise zakáže nebo omezí dodání na trh nebo používání biocidního přípravku obsahujícího účinnou látku, která se má nahradit, pokud srovnávací posouzení podle technických pokynů uvedených v článku 24 prokáže, že jsou splněna obě tato kritéria:“.

5) V čl. 34 odst. 4 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Do 365 dnů od schválení žádosti vyhodnotí referenční členský stát žádost, navrhne zprávu o posouzení podle článku 30 a zašle svou zprávu o posouzení a souhrn vlastností biocidního přípravku dotyčným členským státům a žadateli.“

6) V článku 35 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. V rámci koordinační skupiny všechny členské státy uvedené v odstavci 2 tohoto článku vynaloží veškeré úsilí k dosažení dohody o opatřeních, která je třeba přijmout. Poskytnou žadateli příležitost vyjádřit své stanovisko. Dosáhnou-li dohody do 60 dnů od sdělení sporných bodů podle odstavce 2 tohoto článku, referenční členský stát zaznamená dohodu všech dotyčných členských států do registru biocidních přípravků. Postup se poté považuje za ukončený a referenční členský stát a každý dotyčný členský stát povolí biocidní přípravek v souladu s čl. 33 odst. 3 nebo čl. 34 odst. 6.“

7) V čl. 37 odst. 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Zatímco probíhá postup podle tohoto článku, je povinnost členských států povolit biocidní přípravek během tří let ode dne schválení, uvedená v čl. 89 odst. 3 prvním pododstavci, dočasně pozastavena.“

8) V čl. 45 odst. 1 se zrušuje druhý pododstavec.

9) Článek 52 se nahrazuje tímto:

„Článek 52

Odkladná lhůta

Aniž je dotčen článek 89, pokud příslušný orgán nebo, v případě biocidního přípravku povoleného na úrovni Unie, Komise zruší nebo změní povolení nebo rozhodne, že ho neobnoví, poskytne odkladnou lhůtu pro dodání na trh a používání stávajících zásob s výjimkou případů, kdy by pokračující dodávání biocidního přípravku na trh nebo jeho používání představovalo nepřijatelné riziko pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí.

Tato odkladná lhůta nepřesáhne 180 dní v případě dodávání stávajících zásob dotyčných biocidních přípravků na trh a dalších nejvýše 180 dní v případě používání těchto zásob.“

10) V čl. 53 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Odchylně od článku 17 udělí příslušný orgán členského státu (dále jen „zavádějící členský stát“) na žádost žadatele povolení k souběžnému obchodu pro biocidní přípravek, který je povolen v jiném členském státě (dále jen „členský stát původu“), aby byl dodán na trh a používán v zavádějícím členském státě, pokud v souladu s odstavcem 3 rozhodne, že biocidní přípravek je shodný s biocidním přípravkem, jenž je v zavádějícím členském státě již povolen (dále jen „referenční přípravek“).“

11) Článek 54 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Je-li zapotřebí určit technickou rovnocennost účinných látek, předloží osoba usilující o určení takové rovnocennosti („žadatel“) žádost agentuře.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Agentura informuje žadatele o poplatcích splatných podle čl. 80 odst. 1 a zamítne žádost, pokud žadatel nezaplatí poplatek ve lhůtě 30 dnů. O této skutečnosti žadatele informuje.“

12) V čl. 56 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Odchylně od článku 17 se pokus nebo zkouška pro účely vědeckého výzkumu a vývoje nebo výzkumu a vývoje zaměřeného na výrobky a postupy, které zahrnují nepovolený biocidní přípravek nebo neschválenou účinnou látku určené výhradně pro použití v biocidním přípravku (dále jen „pokus“ nebo „zkouška“), smí uskutečnit pouze za podmínek stanovených v tomto článku.“

13) V čl. 58 odst. 3 se věta nahrazuje tímto:

„3. Osoba odpovědná za uvedení ošetřeného předmětu na trh zajistí, aby označení uvádělo informace uvedené ve druhém pododstavci, pokud:“.

14) V čl. 60 odst. 3 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„3. Lhůta pro ochranu údajů předložených za účelem povolení biocidního přípravku obsahujícího pouze stávající účinné látky skončí 10 let po prvním dni v měsíci následujícím po prvním rozhodnutí o povolení přípravku přijatém podle čl. 26 odst. 3, čl. 30 odst. 1, čl. 33 odst. 3 nebo 4, čl. 34 odst. 6 nebo 7, čl. 36 odst. 4, čl. 37 odst. 2 nebo 3, nebo čl. 44 odst. 5.

Lhůta pro ochranu údajů předložených za účelem povolení biocidního přípravku obsahujícího novou účinnou látku skončí 15 let po prvním dni v měsíci následujícím po prvním rozhodnutí o povolení přípravku přijatém podle čl. 26 odst. 3, čl. 30 odst. 1, čl. 33 odst. 3 nebo 4, čl. 34 odst. 6 nebo 7, čl. 36 odst. 4, čl. 37 odst. 2 nebo 3, nebo čl. 44 odst. 5.“

15) V článku 66 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Každá osoba předkládající pro účely tohoto nařízení agentuře nebo příslušnému orgánu informace týkající se účinné látky nebo biocidního přípravku může požadovat, aby informace stanovené v čl. 67 odst. 3 a 4 nebyly zpřístupněny, a zároveň odůvodní, proč by poskytnutí informací mohlo poškodit její obchodní zájmy nebo obchodní zájmy kterékoliv jiné dotčené strany.“

16) Článek 67 se mění takto:

a) v odstavci 1 se uvozující věta nahrazuje tímto:

„1. Ode dne, kdy Komise přijme prováděcí nařízení, v němž stanoví, že účinná látka se schvaluje, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 1 písm. a), jsou veřejnosti bezplatně a ve snadno přístupné podobě poskytovány níže uvedené aktuální informace o účinné látce uchovávané agenturou nebo Komisí:“;

b) v odstavci 3 se uvozující věta nahrazuje tímto:

„3. Ode dne, kdy Komise přijme prováděcí nařízení, v němž stanoví, že účinná látka se schvaluje, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 1 písm. a), s výjimkou případů, kdy poskytovatel informací předloží odůvodnění podle čl. 66 odst. 4, které příslušný orgán nebo agentura schválí a z něhož vyplývá, proč by toto zveřejnění mohlo ohrozit jeho obchodní zájmy nebo zájmy kterékoliv jiné dotčené strany, agentura bezplatně zveřejní tyto aktuální informace o uvedené účinné látce.“

17) V čl. 76 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„l) poskytování podpory a pomoci členskými státy v souvislosti s kontrolními činnostmi a činnostmi spojenými s prosazováním.“

18) V čl. 77 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Odvoláními proti rozhodnutím agentury přijatým v souladu s čl. 7 odst. 2, čl. 13 odst. 3, čl. 43 odst. 2, čl. 45 odst. 3, čl. 54 odst. 3, 4 a 5, čl. 63 odst. 3 a čl. 64 odst. 1 je pověřen odvolací senát zřízený podle nařízení (ES) č. 1907/2006.“

19) V čl. 78 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Příjmy agentury uvedené v čl. 96 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006 se nepoužijí k plnění úkolů podle tohoto nařízení, pokud to neslouží společnému účelu nebo se nejedná o dočasný převod prostředků za účelem zajištění řádného fungování agentury. Příjmy agentury uvedené v odstavci 1 tohoto článku se nepoužijí k plnění úkolů podle nařízení (ES) č. 1907/2006, pokud to neslouží společnému účelu nebo se nejedná o dočasný převod prostředků za účelem zajištění řádného fungování agentury.“

20) Článek 86 se nahrazuje tímto:

„Článek 86

Účinné látky zařazené do přílohy I směrnice 98/8/ES

Účinné látky, které Komise přijetím směrnic zařadila do přílohy I směrnice 98/8/ES, se považují ode dne zařazení za schválené podle tohoto nařízení a zařadí se na seznam uvedený v čl. 9 odst. 2. Schválení podléhá podmínkám stanoveným v uvedených směrniciích Komise.“

21) Článek 89 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od čl. 17 odst. 1, čl. 19 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 tohoto nařízení, a aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 3 tohoto článku, může členský stát pokračovat v uplatňování svého současného systému nebo praxe dodávání určitého biocidního přípravku na trh nebo jeho používání po dobu tří let ode dne schválení poslední účinné látky obsažené v tomto biocidním přípravku. Dotčený členský stát může v souladu se svými vnitrostátními pravidly povolit, aby byl pouze na jeho území dodáván na trh nebo používán biocidní přípravek, který obsahuje pouze:

a) stávající účinné látky, které:

i) byly hodnoceny podle nařízení Komise (ES) č. 1451/2007 (*), ale dosud nebyly pro tento typ přípravku schváleny, nebo

ii) jsou hodnoceny podle nařízení (ES) č. 1451/2007, ale dosud nebyly pro tento typ přípravku schváleny, nebo

b) kombinaci látek uvedených v písmenu a) a účinných látek schválených v souladu s tímto nařízením.

Odchylně od prvního pododstavce může členský stát v případě rozhodnutí o neschválení účinné látky pokračovat v uplatňování svého současného systému nebo praxe dodávání biocidních přípravků na trh po dobu nejvýše dvanácti měsíců ode dne rozhodnutí o neschválení účinné látky v souladu s odst. 1 třetím pododstavcem a může pokračovat v uplatňování svého současného systému nebo praxe používání biocidních přípravků po dobu nejvýše osmnácti měsíců od tohoto rozhodnutí.

(*) Nařízení Komise (ES) č. 1451/2007 ze dne 4. prosince 2007 o druhé etapě desetiletého pracovního programu uvedeného v čl. 16 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 3).“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Na základě rozhodnutí o schválení určité účinné látky pro konkrétní typ přípravku členské státy zajistí, aby povolení pro biocidní přípravky takového typu přípravku obsahující uvedenou účinnou látku byla v souladu s tímto nařízením podle potřeby udělována, měněna nebo rušena do tří let ode dne schválení.

V tomto smyslu subjekty, které chtějí požádat o povolení nebo souběžné vzájemné uznávání biocidních přípravků takového typu přípravku, který neobsahuje jiné účinné látky než stávající, předkládají žádosti o povolení nebo souběžné vzájemné uznávání nejpozději ke dni schválení účinné látky nebo účinných látek. V případě biocidních přípravků obsahujících více než jednu účinnou látku se žádosti předkládají nejpozději ke dni schválení poslední účinné látky pro takový typ přípravku.

Pokud nebyla předložena žádná žádost o povolení nebo souběžné vzájemné uznávání podle druhého pododstavce:

- a) biocidní přípravek již nesmí být dodáván na trh s účinkem od 180 dnů ode dne schválení účinné látky nebo účinných látek a
- b) používání stávajících zásob biocidního přípravku může pokračovat do uplynutí 365 dnů ode dne schválení účinné látky nebo účinných látek.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud příslušný orgán členského státu nebo v relevantních případech Komise zamítne žádost o povolení biocidního přípravku, který je již dodáván na trh, předloženou v souladu s odstavcem 3, nebo se rozhodne povolení neudělit nebo udělit ho za určitých podmínek, které si vyžádají změny tohoto přípravku, platí, že:

- a) biocidní přípravek, kterému nebylo uděleno povolení nebo který případně nesplňuje podmínky povolení, již nesmí být dodáván na trh po uplynutí 180 dnů ode dne takového rozhodnutí příslušného orgánu a
- b) používání stávajících zásob biocidního přípravku může pokračovat do uplynutí 365 dnů ode dne rozhodnutí příslušného orgánu.“

22) V čl. 92 odst. 2 se doplňuje nová věta, která zní:

„Biocidní přípravky povolené v souladu s článkem 3 nebo 4 směrnice 98/8/ES se považují za povolené v souladu s článkem 17 tohoto nařízení.“

23) Článek 93 se nahrazuje tímto:

„Článek 93

Přechodná opatření týkající se biocidních přípravků, na něž se nevztahuje směrnice 98/8/ES

Odchylně od čl. 17 odst. 1 může členský stát pokračovat v uplatňování svého stávajícího systému nebo praxe dodávání na trh a používání biocidního přípravku, na něž se nevztahuje směrnice 98/8/ES, ale jenž spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení a je složen pouze z těch účinných látek, které byly dodávány na trh nebo používány v biocidních přípravcích ke dni 1. září 2013, tyto látky obsahuje nebo z něj mohou takové látky vzniknout. Tato odchylka platí:

- a) do lhůt stanovených v čl. 89 odst. 2 druhém pododstavci a odst. 3 a 4, pokud byly žádosti o schválení všech účinných látek, z nichž se biocidní přípravek skládá, které obsahuje nebo jež z něj mohou vzniknout, předloženy pro příslušný typ přípravku do 1. září 2016, nebo
- b) do 1. září 2017, pokud nebyla u některé z účinných látek předložena žádost v souladu s písmenem a).“

24) Články 94 a 95 se nahrazují tímto:

„Článek 94

Přechodná opatření týkající se ošetřených předmětů

1. Ošetřený předmět, který byl ošetřen jedním nebo více biocidními přípravky, jež obsahují pouze účinné látky, které jsou pro příslušný typ přípravku ke dni 1. září 2016 přezkoumávány v rámci pracovního programu uvedeného v čl. 89 odst. 1 nebo pro něž byla nejpozději k tomuto dni předložena žádost o schválení pro příslušný typ přípravku, nebo jež obsahují pouze kombinaci takových látek a účinných látek zařazených na seznam vypracovaný podle čl. 9 odst. 2 pro příslušný typ přípravku a použití nebo uvedených v příloze I, nebo ošetřený předmět, který jeden nebo více takovýchto biocidních přípravků záměrně obsahuje, může být odchylně od čl. 58 odst. 2 nadále uváděn na trh:

a) do data odpovídajícího 180 dnům od rozhodnutí přijatého po 1. září 2016, kterým se zamítá žádost o schválení nebo schválení jedné z účinných látek pro příslušné použití;

b) v ostatních případech do dne schválení poslední účinné látky obsažené v biocidním přípravku, jež měla být schválena, pro příslušný typ přípravku a použití.

2. Rovněž odchylně od čl. 58 odst. 2 může být ošetřený předmět, který byl ošetřen jedním nebo více biocidními přípravky obsahujícími jiné účinné látky než ty, které jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, nebo ty, jež byly zařazeny na seznam vypracovaný podle čl. 9 odst. 2 pro příslušný typ přípravku a použití či jsou uvedeny v příloze I, anebo ošetřený předmět, který jeden nebo více takovýchto biocidních přípravků záměrně obsahuje, uváděn na trh do 1. března 2017.

Článek 95

Přechodná opatření týkající se přístupu k dokumentaci o účinných látkách

1. Počínaje dnem 1. září 2013 agentura zveřejňuje a pravidelně aktualizuje seznam všech účinných látek a všech látek, z kterých mohou účinné látky vzniknout, jejichž dokumentace byla v souladu s přílohou II tohoto nařízení nebo s přílohou IIA nebo IVA směrnice 98/8/ES a případně přílohou IIIA uvedené směrnice (dále jen „úplná dokumentace látky“) předložena a přijata nebo ověřena orgány členského státu v řízení podle tohoto nařízení nebo směrnice (dále jen „příslušné látky“). U každé příslušné látky se v seznamu rovněž uvedou všechny osoby, které jim dokumentaci předložily nebo ji předložily agentuře v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce, a upřesní se jejich úloha, jak je uvedeno ve zmíněném pododstavci, typ přípravku nebo přípravků, pro který předložily žádost, jakož i den zařazení látky na seznam.

Osoba usazená v Unii, která vyrábí nebo dováží příslušnou látku nebo biocidní přípravky ji obsahující (dále jen „dodavatel látky“) nebo která vyrábí nebo dodává na trh biocidní přípravek, jenž je z příslušné látky složen, obsahuje ji nebo z něž může taková látka vzniknout (dále jen „dodavatel přípravku“), může kdykoli předložit agentuře buď úplnou dokumentaci k příslušné látce, nebo potvrzení o přístupu k úplné dokumentaci, anebo odkaz na úplnou dokumentaci, jejíž veškeré lhůty pro ochranu údajů uplynuly. Po obnovení schválení účinné látky může kterýkoliv dodavatel látky nebo dodavatel přípravku předložit agentuře povolení k přístupu ke všem údajům, které příslušný posuzující orgán označil za relevantní pro účely obnovení a jejichž lhůta pro ochranu ještě neuplynula (dále jen „příslušné údaje“).

Agentura informuje předkládajícího dodavatele o poplatcích splatných podle čl. 80 odst. 1. Zamítne žádost, pokud předkládající dodavatel tyto poplatky ve lhůtě 30 dnů nezaplatí, a vyrozumí o tom předkládajícího dodavatele.

Po obdržení poplatků splatných podle čl. 80 odst. 1 agentura ověří, zda je předložení v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce, a vyrozumí o tom předkládajícího dodavatele.

2. Od 1. září 2015 se nesmějí biocidní přípravky, jež jsou z látky uvedené na seznamu podle odstavce 1 složeny, obsahují ji nebo z nichž může taková látka vzniknout, dodávat na trh, není-li dodavatel látky nebo dodavatel přípravku zařazen na seznam uvedený v odstavci 1 pro typy přípravků, k nimž přípravek náleží.

3. Pro účely předkládání žádosti v souladu s odst. 1 druhým pododstavcem tohoto článku se čl. 63 odst. 3 tohoto nařízení použije na všechny toxikologické a ekotoxikologické studie a studie rozpadu a chování v životním prostředí v souvislosti s látkami uvedenými v příloze II nařízení (ES) č. 1451/2007, včetně veškerých studií nezahrnujících zkoušky na obratlovcích.

4. Dodavatel látky nebo přípravku zařazený na seznam uvedený v odstavci 1, jemuž bylo vydáno potvrzení o přístupu pro účely tohoto článku nebo mu bylo uděleno právo odvolávat se na studii v souladu s odstavcem 3, je oprávněn umožnit žadatelům o povolení biocidního přípravku, aby se pro účely čl. 20 odst. 1 odkazovali na toto potvrzení o přístupu nebo na tuto studii.

5. Všechny lhůty pro ochranu údajů týkajících se kombinací účinných látek a typů přípravku uvedených v příloze II nařízení (ES) č. 1451/2007, pro které se do 1. září 2013 nepřijalo rozhodnutí o zařazení do přílohy I směrnice 98/8/ES, skončí odchylně od článku 60 před 31. prosincem 2025.

6. Odstavce 1 až 5 se nevztahují na látky uvedené v příloze I v kategoriích 1 až 5 a kategorii 7 ani na biocidní přípravky obsahující pouze takové látky.

7. Agentura seznam uvedený v odstavci 1 tohoto článku pravidelně aktualizuje. Po obnovení schválení účinné látky vyřadí agentura ze seznamu všechny dodavatele látky a dodavatele přípravku, kteří do dvanácti měsíců od obnovení schválení buď podle odst. 1 druhého pododstavce tohoto článku, nebo v žádosti podané podle článku 13 nepředloží všechny příslušné údaje či povolení k přístupu ke všem příslušným údajům.“

25) V článku 96 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Aniž jsou dotčeny články 86, 89 až 93 a 95 tohoto nařízení, směrnice 98/8/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. září 2013.“

26) V příloze I se nadpis kategorie 6 nahrazuje tímto:

„Kategorie 6 — Látky, pro něž některý členský stát schválil dokumentaci o účinných látkách v souladu s čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení nebo tuto dokumentaci přijal v souladu s čl. 11 odst. 1 směrnice 98/8/ES“.

27) V příloze V se druhý odstavec pod nadpisem „Typ přípravku 4: Oblast potravin a krmiv“ nahrazuje tímto:

„Přípravky používané k zapracování do materiálů, které mohou přijít do styku s potravinami.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 1 bodu 24 se použije ode dne 1. září 2013.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 335/2014**ze dne 11. března 2014,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 o Evropském rybářském fondu, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení v souvislosti s některými členskými státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nebývale závažná celosvětová finanční krize a hospodářský útlum vážně poškodily hospodářský růst a finanční stabilitu a vyvolaly podstatné zhoršení finančních a hospodářských podmínek v několika členských státech. Zejména některé členské státy mají závažné obtíže nebo jim takové obtíže hrozí. Zvláště pak čelí problémům se svým hospodářským růstem a finanční stabilitou a se zhoršením schodku a zadlužením.
- (2) Podle čl. 122 odst. 2 a článků 136 a 143 Smlouvy o fungování Evropské unie byla přijata významná opatření, která mají vyvážit negativní dopady krize. Nicméně vzrůstá tlak na vnitrostátní finanční zdroje, a proto by měly být podniknuty vhodné kroky k jeho zmírnění, a to maximálním a optimálním využitím finančních prostředků z Evropského rybářského fondu, zřízeného nařízením Rady (ES) č. 1198/2006 ⁽³⁾.
- (3) Aby se usnadnila správa finančních prostředků Unie, urychlily se tak investice v členských státech a regionech a zlepšila dostupnost financování pro hospodářství, bylo nařízení (ES) č. 1198/2006 změněno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 387/2012 ⁽⁴⁾. Tato změna umožnila zvýšení průběžných a konečných plateb z Evropského rybářského fondu o částku odpovídající deseti procentním bodům nad skutečnou míru spolufinancování pro každou prioritní osu pro členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena vážnými obtížemi a jež žádají o využívání tohoto opatření.
- (4) Nařízení (ES) č. 1198/2006 umožňuje uplatnit uvedenou zvýšenou míru spolufinancování do 31. prosince 2013. Nicméně vzhledem k tomu, že finanční stabilita některých členských států je stále vážně postižena, nemělo by být uplatňování zvýšené míry spolufinancování omezeno koncem roku 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 75.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 25. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 11. března 2014.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 ze dne 27. července 2006 o Evropském rybářském fondu (Úř. věst. L 223, 15.8.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 387/2012 ze dne 19. dubna 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1198/2006 o Evropském rybářském fondu, pokud jde o některá ustanovení týkající se finančního řízení pro některé členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi (Úř. věst. L 129, 16.5.2012, s. 7).

- (5) Členské státy, které dostávají finanční pomoc, by měly mít rovněž přístup k této zvýšené míře spolufinancování až do konce období způsobilosti a nárokovat si ji ve svých žádostech o platbu konečného zůstatku, i pokud již finanční pomoc nevyužívají.
- (6) Nařízení (ES) č. 1198/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (7) Vzhledem k nebývalé povaze krize je třeba urychleně přijmout podpůrná opatření. Je proto vhodné, aby toto nařízení vstoupilo v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1198/2006 se mění takto:

- 1) v čl. 76 odst. 3 se návětí nahrazuje tímto:

„3. Odchylně od čl. 53 odst. 3 se na žádost členského státu zvyšují průběžné platby o částku odpovídající deseti procentním bodům nad mírou spolufinancování pro každou prioritní osu až do maximální výše 100 %, přičemž toto zvýšení se použije na částku způsobilých veřejných výdajů nově uvedených v každém předloženém certifikovaném výkazu výdajů, pokud členský stát k 31. prosinci 2013 nebo poté splňuje jednu z následujících podmínek:“;

- 2) v článku 77 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od čl. 53 odst. 3 se platby konečného zůstatku na žádost členského státu zvyšují o částku odpovídající deseti procentním bodům nad mírou spolufinancování pro každou prioritní osu až do maximální výše 100 %, přičemž toto zvýšení se použije na částku způsobilých veřejných výdajů nově uvedených v každém předloženém certifikovaném výkazu výdajů, pokud členský stát k 31. prosinci 2013 nebo poté splňuje jednu z podmínek stanovených v čl. 76 odst. 3 písm. a), b) a c).“;

- 3) článek 77a se mění takto:

- a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Výjimku stanovenou v čl. 76 odst. 3 a v čl. 77 odst. 2 Komise uděluje na základě písemné žádosti členského státu, který splňuje jednu z podmínek stanovených v čl. 76 odst. 3 písm. a), b) a c).“;

- b) odstavec 5 se zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

